

Inhoudsopgave

Zomaar een spreekuur	1
Redactioneel	2
Vrijwilligers gezocht	2
Efie huis	3
Vreemdelingendetentie	4
Gevangen	5
Vrouweneetcafé	6
Staatlooscafé	6
Zomervakantie!	7
Wordt donateur	8
Heerlijke catering	8
Colofon	8

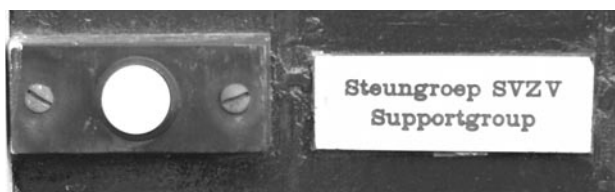
Zomaar een spreekuur

Alweer meer dan tien jaar is het spreekuur een van de kernactiviteiten van onze Steungroep. Een wisselend team van steeds twee vrouwen zorgt, met een vaste spreekuurassistente, dat er elke week een plek is waar vrouwen zonder papieren terecht kunnen met al hun vragen. Op deze middag lopen vrouwen die we al langer steunen in en uit, maar vooral ontmoeten we tijdens het spreekuur nieuwe vrouwen. Ook zijn we bereikbaar voor allerhande vragen van verschillende instanties.

Altijd weer spannend wat de vrijdag brengt. Natuurlijk zijn er dagen waarop het moeiteloos lukt om alle mensen die op het antwoordapparaat staan terug te bellen en ons vastberaden door de e-mailberg heen te worstelen. Dagen waarop er alleen wat oude bekenden langskomen voor het opstellen van een brief of een hart onder de riem en een kop thee. Maar die dagen zijn zeldzaam.

Zomaar een spreekuur. Op het antwoordapparaat een advocaat van een van 'onze' contactvrouwen, een nauwelijks verstaanbare Colombiaanse die om hulp vraagt, de Universiteit Groningen in verband met een onderzoek, een

dame van de vrouwenopvang ('ja, deze mevrouw heeft geen status, geen idée wat ik daar mee moet') en een maatschappelijk werker van het AMC.

Al ruim voor tweeën gaat de bel. En nog eens. En nog een keer. De eerste vrouw is een Angolese, Raga, voor het eerst bij ons, overduidelijk doodmoe en zes maanden zwanger. Vijf jaar geleden is ze naar Nederland gekomen en inmiddels is ze uitgeprocedeerd. Haar man woont nog in een AZC. Haar twee kinderen van vier en

zeven worden elders opgevangen. En zelf woont ze nergens. Tot voor kort sliep ze regelmatig bij een vriendin. Wanneer deze om zes 's ochtends uur

het huis verliet, moest zij ook weg, en 's avonds was nooit helemaal duidelijk of ze terug kon komen. Nu wil haar vriendin dit niet langer en heeft iemand haar verteld dat de Steungroep wel een slaapplek regelt.

Hoewel we weten dat de kans op succes klein is, beginnen

we een belondje langs de ons bekende opvangadressen. Op sommige plekken vangen we gelijk bot, op andere laten we een boodschap achter. Intussen stelt Raga een tas met kleren en beddengoed samen uit onze 'weggeefkast'. Vervolgens schrijven we voor de Marokkaanse Latifa, die al weken buikpijn heeft, een brief waarin we haar huisarts uitleggen hoe hij zijn kosten voor onverzekerde patiënten terug kan vragen bij het Koppelingsfonds. Te gek voor woorden dat patiënten vaak geen arts te zien krijgen zonder dit extra duwtje. Met Janja uit Oezbekistan vullen we een aanvraag in voor het Leergeldfonds, dat schoolspullen voor kinderen

lees verder op pagina 2

Redactioneel

Lieve donateurs, sympathisanten, vrienden en vriendinnen,

Voor je ligt een nieuwe Zijwaarts nieuwsbrief van de Steungroep Vrouwen Zonder Verblijfsvergunning. Op de valreep is het nog gelukt om dit jaar een tweede editie uit te brengen! Met de elf maanden die verstreken zijn sinds het vorige nummer zitten we nog niet op de gewenste 'halfjaarlijkse' frequentie. Maar we hebben deze wel weer een stapje dichterbij gebracht. Intussen hebben we verre van stilgezeten. Ons wekelijkse inloopspreekuur voor vrouwen zonder papieren wordt - helaas - nog steeds goed bezocht. Het zoeken naar onderdak, medische en juridische steun voor deze vrouwen blijft de kern van ons werk. De identificatieplicht tot in het ziekenhuis heeft de realiteit voor mensen zonder papieren verder ontmenselijkt. Dat geldt nog meer voor de nieuwe en in aanbouw zijnde 'faciliteiten voor vreemdelingendetentie'.

Bij de Steungroep vraagt ook het beheer van het Efie opvanghuis de nodige aandacht - zie daarover het artikel op pagina 3. Met veel plezier organiseren we elke maand samen met ASKV het Vrouwen eetcafé, waarover meer op pagina 6. Tot onze grote vreugde kreeg het Vrouweeetcafé in november een eervolle vermelding bij de uitreiking van de ZAMI Award, een jaarlijkse prijs bedoeld voor zwarte, migranten- & vluchtelingenvrouwen (zmv-vrouwen) en projecten die een voorbeeldrol vervullen in de multiculturele Nederlandse samenleving.

De Steungroep probeert verder de positie van vrouwen zonder papieren onder de aandacht te brengen door onze aanwezigheid bij publieksmanifestaties, debatten en andere bijeenkomsten. Zo verspreidden we informatie op vrouwendag, 8 maart, bij het programma 'She changes the world' in De Balie. Ook op 8 maart deelden we flyers uit bij het Amnesty Filmfestival. In april organiseerden we een goed bezochte info avond in het Broeinest in Amsterdam. Op het Nederlands Sociaal Forum organiseerden we een workshop over de rechten van vrouwen zonder papieren. En ook op het multiculturele Dunya festival in Rotterdam waren we present. In de zomer organiseerden we weer een fijne vakantie - zie het enthousiaste artikel op pagina 7.

Er moet ook geld binnenkomen en daarom combineerden we op Ladyfest, een festival met veel vrouwenbands en workshops, een infostand met een cocktailbar! Om voldoende fondsen voor onze activiteiten te verwerven wordt veel

SVZV cocktailbar op Ladyfest

werk verzet. Voor deze en andere zaken zijn wij op zoek naar nieuwe vrijwilligers. Ook daarover lees je meer in deze nieuwsbrief. Het liefst maken wij onszelf zo snel mogelijk overbodig. Maar het zal je niet ontgaan zijn dat solidariteit met vluchtelingen, migranten en mensen zonder papieren dezer dagen nog steeds een schaars goed is. Je steun aan ons werk blijft hard nodig. We hopen daarom dat we op je kunnen blijven rekenen!

Met hartelijke en strijdbare groet,
Steungroep Vrouwen Zonder Verblijfsvergunning

vervolg **ZOMAAR EEN SPREEKUR**

zonder papieren vergoedt. Jeugdzorg belt op zoek naar een verhuisde(?) cliënte en de Zusters van moeder Theresa bellen ons terug: zij hebben geen plek voor Raga.

De gang heeft zich inmiddels gevuld met enkele moeders en een bonte verzameling kinderen die het pand even omtoveren tot een speeltuin. De meesten komen met korte vragen of voor het geld van diverse fondsen die hen via ons steunen. Saba uit Eritrea en haar dochter komen wel voor het eerst. 'Ik ben een Nederlander, ik ben een Nederlander!!' roept de dochter boos en teleurgesteld, als we haar moeder vragen naar waar ze vandaan komen en of ze een verblijfsvergunning hebben. Waar ligt de toekomst voor deze kinderen, die opgroeien in een land waar ze niet welkom zijn? Al vele jaren hier, van procedure op procedure,

van opvang naar opvang, met als uitkomst: Niets. We vertellen Saba en haar dochter over onze activiteiten en nodigen ze uit voor het maandelijks Vrouweeetcafé, dat vrolijk ze wat op.

Het spreekuur loopt ten einde en nog hebben we geen plek voor Raga. Vanaf zes weken voor de bevalling kan ze weer even bij een AZC terecht, maar wat moet ze tot die tijd? Alleen van het Noëlhuis verwachten we nog een telefoontje. We vertellen Raga dat we op dit moment niets voor haar kunnen doen. Ze stapt de deur uit, haar tas met beddengoed laat ze staan. Buiten wordt het donker.

We telefoneren nog wat, schrijven wat brieven, praten wat na. Wanneer we Raga bellen dat ook het Noëlhuis vol zit, horen we de monotone omroepberichten van de NS op de achtergrond. Ze staat op het station. Waar ze vannacht zal slapen weet ze nog niet. ☹

Vrijwilligers gezocht

Alle activiteiten van de Steungroep worden mogelijk gemaakt door vrijwilligers. Zonder hen wordt er geen spreekuur gehouden, worden er geen informatieve en spannende activiteiten georganiseerd, en worden er geen financiële middelen geworven.

Wij zijn op zoek naar versterking!

Met name voor het spreekuur en de begeleiding van vrouwen, en voor het werven van fondsen, zijn we dringend op zoek naar extra vrouwkracht. Maar ook voor de redactie van onze nieuwsbrief en website, het eetcafé, en campagne activiteiten zijn nieuwe mensen zeer welkom.

Vraag je je af of dit misschien iets voor jou is, kijk dan op onze website voor meer informatie. Met mensen die zich aanmelden als vrijwilliger hebben we een gesprekje om te kijken wat de mogelijkheden zijn. Interesse? Kom naar het maandelijks eetcafé, stuur ons een e-mail of bel 020 4630345 (vrijdags tussen 14.00 en 17.00). Ook voor tips over kanalen waar we deze oproep kunnen verspreiden, houden we ons warm aanbevolen.

Efie huis

Begin 2005 begon Steungroep met een woonruimte als opvang voor vrouwen en hun kinderen zonder geldige verblijfsdocumenten in Amsterdam Zuidoost. In onze vorige nieuwsbrief kon je daarover al lezen. Op ons spreekuur komen elke week vrouwen langs die dringend onderdak nodig hebben. Huisvesting is daarbij de meest gestelde hulpvraag. Ook reguliere instellingen bellen of wij hun cliënten daarmee kunnen helpen, soms verwijzen zij vrouwen door naar ons, hoewel onze mogelijkheden zeer beperkt zijn. Het idee voor het opzetten van het Efie huis kwam voort uit de wens om in elk geval een aantal vrouwen een tijdelijke rustige en veilige plek te kunnen bieden.

In het Efiehuis kunnen steeds drie bewoonsters en hun eventuele kinderen terecht. Sinds de start in 2005 hebben achttien vrouwen en twintig kinderen in het Efie huis verbleven. Zij komen uit verschillende landen, en behalve dat wij ze opgevangen hebben, geven wij ondersteuning met als doel de zelfredzaamheid te vergroten. Sommige vrouwen konden we begeleiden naar een legaal verblijf in Nederland. Twee vrouwen hebben een tijdelijke verblijfsvergunning gekregen met hoop op verlenging.

Het beheren van Efie huis is geen makkelijk werk; soms zijn er spanningen tussen bewoonsters onderling. Ook kregen we te maken met agressie van een 'vriend' van een bewoonster. We onderhouden nauw contact met de vrouwen om te zorgen dat alles goed gaat met hen en hun kinderen. Wekelijks of tweewekelijks gaat de vaste contactpersoon van de Steungroep langs, en elke maand vindt er een uitgebreid gesprek plaats. Het afgelopen jaar zijn er twee babies geboren in het Efiehuis. Zij maken het goed. Wij zijn heel blij deze veilige en stabiele plek te hebben gecreëerd voor de vrouwen.

Het wordt echter steeds moeilijker om voldoende fondsen te werven om de huur van de flat te kunnen blijven betalen. Daarom kijkt de Steungroep momenteel samen met het bestuur van Stichting Harriët Tubman, of het Efiehuis kan blijven voortbestaan, en zo ja op welke manier. In de Stichting werken de Steungroep, het ASKV/Steunpunt Vluchtelingen en anderen samen. De organisaties beheren elk hun eigen flat. Begin volgend jaar zal er meer duidelijk worden over het voortbestaan van dit bijzondere project.

En u begrijpt het al: we zijn hard op zoek naar geld. Een maand huur kost 800 euro. Daarvoor hebben drie vrouwen en hun kinderen onderdak en begeleiding.

Als je hiervoor een extra gift wilt overmaken dan zijn we daar vanzelfsprekend erg blij mee. Dat kan op giro 596594, ten name van SVZV te Amsterdam, onder vermelding van 'Efie huis'. Wordt vervolgd.

Efiehuis: bewoonsters aan het woord

Gina, met dochter Ellen (5 maanden) uit Ghana

"Ik ben door een maatschappelijkwerkwester van het AMC naar de Steungroep doorverwezen, omdat ik dakloos was en met een kind dat medische zorg heeft. Toen kreeg ik een plek in het Efiehuis. Het is gezellig met de dames die ook hier wonen, we wisselen ideeën uit en helpen elkaar onderling."

Koken jullie samen?

"Nee omdat we allemaal uit verschillende landen komen is het niet zo makkelijk om te wennen aan ander eten."

Hoe zie je de toekomst?

"Ik wacht nog steeds op de beslissing van IND voor een verblijfsvergunning. Ik wil graag nog een tijdje in het Efiehuis blijven als dat kan." ☺

Janet uit Nigeria

"Via Claartje ben ik in contact met de Steungroep gekomen, ik ben meerdere keren bij het spreekuur van SVZV langs geweest totdat er een plaats vrij kwam in het Efiehuis."

Hoe was jouw situatie voordat je in het Efiehuis kwam?

"Ik huurde toen een kamer bij iemand. Maar ik werd lastig gevallen door de huisbaas die meerdere keren geprobeerd heeft mij te verkrachten. Dus ik ben blij om zo woonruimte te krijgen. Door het Efiehuis

heb je rust en aandacht van de dames die ook hier wonen. In het begin toen ik hier kwam wonen was het een puinhoop want de bewoners van toen hielden zich niet aan het huis regels. Maar nu door het wekelijkse bezoek en toezicht is alles prima."

Hebben jullie afspraken gemaakt over "wie doet wat" hier in het huis?

"Ja, er zijn huisregels, een rooster voor de schoonmaak en wij zorgen voor elkaar." ☺

Jullie en dochter (4 maanden) uit Jamaica

"Ik heb een moeilijke tijd gehad voordat ik door een verpleegster van GG&GD werd doorverwezen naar de Steungroep. Ik was vier maanden zwanger, dakloos en ziek. Door aan te kloppen bij de Steungroep heb ik nu een onderdak waarvoor ik heel dankbaar ben, want het bleek dat mij ongeboren kind ziek in mijn buik was. Hierdoor moest ik elke week naar het ziekenhuis in Leiden gaan voor behandeling. Mijn kind is inmiddels geboren en dank aan de medewerkers van SVZV woon mijn dochter en ik nog steeds in een veilige plaats."

Hoe is de sfeer in Efiehuis?

"Het is rustig, gezellig en netjes, wij nodigen elkaar eens in de week gezamenlijk om op tafel te zitting eten en vaak gaan wij samen boodschappen doen. Het is fijn in het huis te wonen, wij voelen ons thuis als een gezin en ik ben blij om zo plekje te krijgen, en ik hoop dat zo onderdak zo lang mogelijk mag blijven." ☺

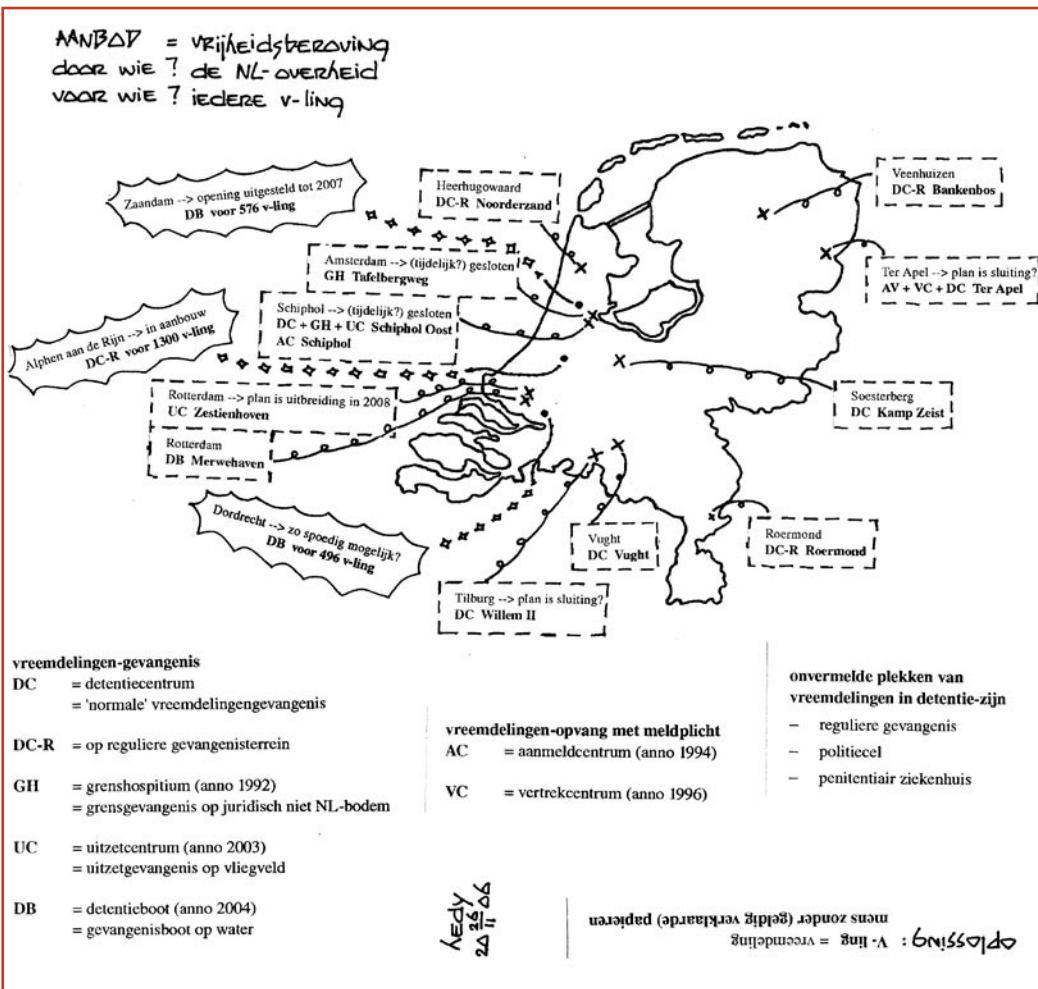
Vreemdelingendetentie: wie niet gezien is...

Het bewaren van personen zonder (geldige) papieren gebeurt in verschillende opslagplaatsen met een uniek stijgende lijn qua nieuw-zijn. Waar begonnen werd tussen de gewone alledaagse criminelen met een daadwerkelijk strafblad, naar stationering in schepen die als voormalige huisvesting van Engelse soldaten / een hotelboot de dienst uitmaakten, krijgen onze aanstaande verwijderden eigen boxen of drijvende kolossen met lucht-ruimtes. Mocht je bij de laatsten vergeten je sigaretje te doven dan is er in elk geval water in overvloed, en bij een vloedgolf zullen 'zij' in ieder geval overleven. De toegang (tot opsluiting) is laagdrempelig, een papierfobie of -allergie is al voldoende; klinkt als goeie redenen voor een gevaar-voor-de-samenleving-zijn. Papierloosheid en onuitgenodigd lichaamscontact met Nederlands grondgebied wint

van bewoning in ruimtes die in een staat/toestand zijn variërend van veilig-zijn -> 'een verhoogd brandveiligheidsrisico' -> 'een acuut levensbedreigende situatie in geval van brand'. De vreemdelingen worden opgeborgen ter bescherming van hunniezs&onzieszs veiligheid, hebben zij geenszins-enigszins recht op veiligheid? Woordenloosheid ontbreekt het niet aan; inhoudsloosheid ook al niet, als rekensom/ geteld in aantal letters. Wel aan mensloosheid. Het zijn als materie waar de teksten over spreken is niet onderwerp, woorden zijn onderwerp verwo(orden). De toestand van de papieren communicatie gaat niet over de staat van de passant, maar desondanks uit monde van de staat als vermeend "beschermheer" der passanten. Met vliegtuigjes gevouwen van ambtelijke brieven wordt tussen mensen in functie heen en

weer gegooid, waarbij het vliegtuigje verwordt tot straaljager die sneller dan het licht wil gaan, zonder interesse voor/ blik op/ aandacht voor de toevallige inzittenden. De volgende stap is dat de uitgang zich aandient nog voor de ingang bereikt is: Wie niet gezien is, is weg!

Het waarom van opsluiting is on(begrijpbaar en star in het zijn als toestand van veranderlijkheid; het waar als locatie van opsluiting ook. Vandaar een poging tot aanstippen van locaties als verhelderend medium - als uitwisseling van een gedachte, tevens veroordeling. Een samenvatting van een staat der verbijsterde verbazing. Mocht je iemand kwijt zijn, dan weet je waar je kunt beginnen met zoeken....

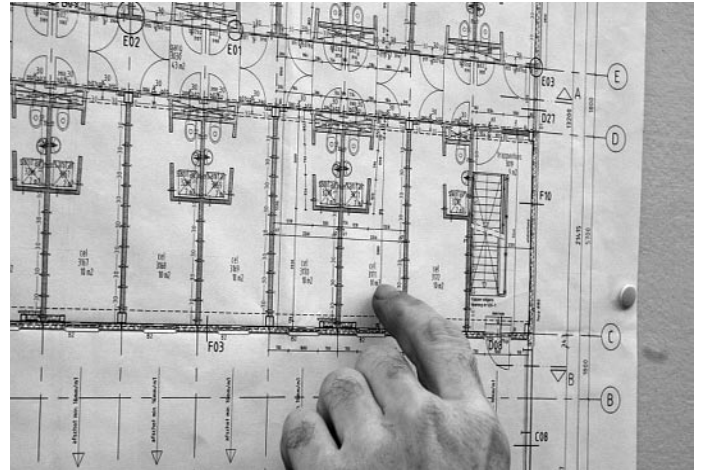

Maak van:
 onbenoemd
 -> benoemd & ongezien ->
 gezien & ongeschreven ->
 geschreven & ongetekend ->
 getekend; het onzichtbare van
 allerlei-loosheden omtoveren
 in het heden totheid,
 1 (bij)voorbeeld =
 verantwoordelijkheid.

Gevangen

Enkele maanden geleden werd een vrouw die we begeleiden opgepakt en vastgezet omdat ze niet de juiste papieren had. In eerste instantie zorgde een vriendin van de vrouw voor haar kinderen. De moeder verdroeg het echter niet om haar kinderen niet bij zich te hebben. Zij vroeg de Steungroep haar te verenigen met haar kinderen - in de gevangenis.

Terwijl een paar maanden oude baby en een peuter gefouilleerd worden staat hun moeder al ongeduldig te wachten achter een gesloten deur. De jasjes en tassen worden door diverse handen zorgvuldig onderzocht terwijl wij hopen dat de kinderen niet doorhebben wat er eigenlijk gaande is.

Maar ook al is de oudste nog maar een paar jaar oud, de in uniform geklede vrouwen maken veel indruk. Verward dat zijn mama opeens achter de vergrendelde deur verschijnt worden hij en zijn broertje overgedragen aan een zichtbaar emotionele moeder. Wij groeten haar en nemen afscheid van de kinderen. Na een paar deuren en hekken staan we weer buiten. Alhoewel wij de keuze van een moeder om haar kinderen bij zich te hebben niet wilden ondermijnen bekruipt ons toch een naargeestig gevoel. De vrouw zelf vertelde dat zij zich niet zoveel zorgen maakte en zei dat ze hoopte dat ze haar over een paar maanden weer zouden laten gaan. Vijf maanden later stond zij samen met haar kinderen weer buiten.

Al jaren worden in Nederland mannen, vrouwen en kinderen zonder een verblijfsvergunning vastgezet om ze vervolgens uit te zetten. Maar het uitzetten verloopt voor de 'uitzetmachine' niet altijd even 'succesvol'. Wanneer de identiteitspapieren ontbreken en het land van herkomst bijvoorbeeld niet van plan is om samen te werken met de Nederlandse autoriteiten worden veel mensen na een detentie van variërend een aantal maanden tot soms meer dan een jaar weer op de straatstenen gegooid. Dit lot betreft ook vaak vrouwen en kinderen met alle gevolgen van dien. Het strenge en sobere regime in de gevangenissen en de onzekerheid wat er met jou en je kinderen gaat gebeuren is met geen pen te beschrijven.

Recentelijk is er veel ophef over het opsluiten van kinderen zonder papieren; dat dat in ons beschaafde land gebeurt! Maar ook het opsluiten van volwassenen die niets misdaan hebben is een grote schande.

Er zijn geen onwettige mensen, alleen onmenselijke wetten!

Van bovenaf: Bajesboot Dordrecht; actie bij bajesboot Zaandam; actie bij bajesboten Rotterdam. Rechts: plattegrond van bajesboot Zaandam.

Vrouweneetcafé

Elke laatste zaterdag van de maand organiseer de Steungroep samen met het ASKV/Steunpunt Vluchtelingen, een eetcafé voor vrouwen met en zonder verblijfsvergunning. Voor de gezelligheid, om interessante informatie te krijgen en om tips uit te wisselen. Het eetcafé is een plek om elkaar te ontmoeten en het isolement waar veel vrouwen zonder papieren in leven, te doorbreken. De avonden geven vrouwen papieren de mogelijkheid om een bijzondere groep vrouwen te leren kennen en solidariteit met hen te tonen. Samen met de vrouwen die op ons spreekuur komen, willen wij zo de mogelijkheid creëren om bij elkaar te komen. Dit najaar werd het Vrouweneetcafé met nog 21 andere organisaties en vrouwen voorgedragen voor de ZAMI Award. Dit is een prijs 'bedoeld voor zwarte, migranten- & vluchtelingenvrouwen (zmv-vrouwen) en projecten die een voorbeeldrol vervullen in de multiculturele

Nederlandse samenleving'. Van de voorgedragen personen en projecten werden er vijf daadwerkelijk genomineerd, waaronder het Vrouweneetcafé. Tijdens de uitreiking ontving het eetcafé een eervolle vermelding. We zijn heel blij met deze erkenning voor de bijzondere plek die het eetcafé is. De ZAMI Award 2006 ging naar schrijfster Gita Hacham voor haar baanbrekende toneelwerk; gefeliciteerd!

Elke laatste zaterdag van de maand ben je welkom op het Vrouweneetcafé in 'de Peper', het restaurant van de oude filmacademie, Overtoom 301, in Amsterdam (tram 1 en 6, halte J. P. Heijestraat). Vanaf 17.30 uur is iedereen welkom. Rond 19.00 uur is er (vegetarisch) eten en vanaf 20.00 uur volgt het informatieve deel van de avond met een gastsprekerster, film of discussie.

Kom ook en neem je vriendinnen en kinderen mee!

VERLANGEN

IN ALLELEI KLEUREN
KOMEN DEZE VLINDERS
VAN JAU
DIE DIEP IN MIJ
ZIJN MEERGESTREKEN
MET HUN VLEUGELS OPEN
WIJD OPEN
MIJN VLINDERS
SMACHTEN KLEURRIJK
NAAR HET VLIEDEN
ZOEKEN NAAR EEN SMOES
OM OPDREUR
ZE ZIJN ONGEDULDIG
DE VLINDERS IN MIJN BUIK
HEBBEN OOK EEN HART
KRUIP ONDER MIJN HUID
MET JE HAND OP MIJN HART
DIT NEST VOL VAN
KLEURIGE VLINDERS
VERLANGT NAAR
DE ULTIEME UITBARSTING

SHAKILA AZIZADA

Nieuw Staatloos café aan de Maas

Een nieuw initiatief schiet wortel in Rotterdam: het Staatloos café! Een maandelijks terugkerende ruimte waar gedachten – ideeën – ervaringen uitgewisseld kunnen worden met betrekking tot het staatloos-zijn. Een opgeplakt begrip dat zowel verzoek tot verblijf en/ of vertrek lastig kan maken/ maakt, vandaar dat een viertal enthousiaste mensen juridische hulp willen verlenen en informatie willen delen.

Herken je jezelf in het volgende:

- Weet je wat een laissez-passier of schrijnend geval is?
- Kom je uit Tsjetsjenië – Syrië -*?
- Weet je wat buitenschuld criterium is?

- Weet je wat onuitzetaar of onverwijderbaar betekent?
- Weet je wat een vertrek- uitzetcentrum is?
- Geen documenten, geen paspoort, geen propiska?

Als je je dossier meebrengt, krijg je meteen juridisch advies. In november vond de eerste bijeenkomst plaats. We nodigen je uit voor de tweede editie van het Staatloos café:

Dinsdag 12 december 2006 van 19:00 uur tot 21:00 uur in het Poortgebouw, Stieltjesstraat 27- 38, Rotterdam.

Voor inlichtingen: staatloos@chello.nl of Pavlina (06) 49.36.64.31

*ook Armenië, Azerbeidzjan, China, Ethiopië, Libanon (Palestijnen), Mauritanië, Oezbekistan, Sudan en Turkmenistan zijn probleemlanden omtrent terugkeer.

Zomervakantie!

Eind augustus was het zover, met een groep vrouwen vertrokken we naar de Veluwe, voor vier dagen zomervakantie. In totaal waren er dertien vrouwen en acht kinderen mee; een kleurrijk gezelschap van vrouwen zonder papieren, hun kinderen, en vrijwilligsters. De jongste deelnemer was slechts enkele maanden oud!

We verbleven in de boerderij van 'Oma,' de vrouw des huizes, die ons warm en gastvrij ontving. Het was een prachtige plaats om te zijn. Enigszins afgelegen tussen boerderijen, graanvelden en grazende koeien hing er een echte plattelandsfeer. Voor ons was er een grote gemeenschappelijke ruimte beschikbaar waar we samen konden koken, ontspannen, druifjes plukken of in een hangmat schommelen. Verder waren er vele slaapzaaltjes en een terrein waar gekampeerd kon worden. wat ook erg in

In en rond de boerderij was er genoeg ruimte voor de kinderen om te spelen, en dit werd volop gedaan. Nog geen vijf minuten na aankomst hadden de kinderen elkaar gevonden en renden ze vrolijk in de rondte. Het was een ideale plek voor deze kinderen, die vaak in moeilijke omstandigheden opgroeien, om hun dagelijkse zorgen te vergeten en helemaal los te gaan! Ook voor de moeders was het een ontspannende tijd. Bovendien kon de zorg van de kinderen even worden gedeeld met de andere 'vakantiegangsters', die dit maar al te graag eventjes overnamen. In het organiseren van de activiteiten was gedacht aan zowel de moeders als de kinderen. Zo stond op het programma: Een speurtocht door de natuur, een bingoshow met cadeautjes voor iedereen, een beauty-verwenmiddag voor de moeders, een knutselmiddag voor de kinderen, een filmavond, een geanimeerde disco (inclusief buikdansen van de Marokkaanse dames die mee waren!), een middag midgetgolf en een dagje naar het tropische zwemparadijs. Naast deze activiteiten waren er natuurlijk ook de gezellige avonden, de goede gesprekken, het lekkere multiculturele koken...

Al met al was het een zeer geslaagde vakantie, voor moeders, kinderen en vrijwilligsters!

We zijn erg blij dat we met behulp van gulle giften uit diverse hoeken deze speciale dagen konden organiseren. Voor vrouwen zonder papieren in Nederland, die met erg weinig middelen rond moeten komen en die in het dagelijks leven met zoveel spanning en tegenslagen te maken hebben, is een dergelijke vakantie letterlijk en figuurlijk 'onbetaalbaar'. Volgend jaar weer wat ons betreft!

prikkeldraad

Voor de hoogte van de muur
zijn de ogen van mijn raam blind geworden.

Het bitter
heeft mijn vertrouwde tuin verward.

Een draad vol dolken
wikkelde zich om mijn lichaam.

Mijn bloed vloeit
in de vreemde akker.

En alle zout van de zeeën
kruipt in mijn ogen.

SHAKILA AZIZBADA

Heerlijke catering voor een goed doel!

Een groot feest of een zakelijke lunch? Catering nodig? Vrouwen van de Steungroep verzorgen heerlijke hapjes, maaltijden of ander lekkers op verzoek. Ethiopische enjera's? Koerdische dolma's? Voor dit en meer kun je bij ons terecht. Neem voor meer informatie en boekingen contact met ons op, liefst ruim van te voren!

SVZV Van Ostadestraat 49B 1072 SN Amsterdam
020 4630345 info@svzv.nl

Colofon

Zijwaarts is een uitgave van de Steungroep Vrouwen Zonder Verblijfsvergunning (SVZV). Wij streven naar een halfjaarlijkse verschijningsfrequentie. Namen van vrouwen zonder papieren zijn op hun verzoek gefingeerd.

De gedichten komen uit de bundel 'Herinnering aan niets' van Shakila Azizzada.

De afbeelding op pagina 4 is gemaakt door Arnoud van den Heuvel voor de postercampagne www.vetrokkengezichten.net.

SVZV
Van Ostadestraat 49B
1072 SN Amsterdam
020 4630345
info@svzv.nl www.svzv.nl
Giro 596594

Tekst: SVZV
Beeld: SVZV, Bas Balthus, Johannes Abeling,
Indymedia
Layout: Christien van Beek, C-kwadraat
Druk: KaboemOplage: 500

SVZV Van Ostadestraat 49B
1072 SN Amsterdam

ZIJWAARTS

www.svzv.nl
nummer 6, december 2006

NIEUWSBRIEF VAN DE STEUNGROEP VROUWEN ZONDER VERBLIJFSVERGUNNING

Wordt ook donateur

Donateurs zijn onmisbaar om de activiteiten van de Steungroep te kunnen voortzetten. Wilt u ook donateur worden? Knip dan onderstaande bon uit en stuur deze op. Misschien bent u al donateur en wilt u voortaan uw donaties met een automatische incasso laten overmaken. Ook dan kunt u onderstaande bon gebruiken. de automatische incasso is voor de Steungroep de beste manier om donaties te ontvangen: de kosten zijn het laagst en we weten van te voren waar we financieel aan toe zijn. (Overigens kunt u zo'n machtiging ten alle tijde weer opzeggen. Incasso's kunt u binnen 30 dagen laten terugboeken.) Hartelijk dank! SVZV

Ja, ik word donateur van de Steungroep Vrouwen Zonder Verblijfsvergunning (SVZV)

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

E-mail:

Telefoon:

Ik machtig SVZV tot wederopzegging om van mijn bank/girorekening:

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

een bedrag van € af te schrijven

eenmalig per maand per kwartaal per jaar

op giro 596594 t.n.v. SVZV te Amsterdam o.v.v. donatie

Stuur mij jullie halfjaarlijkse nieuwsbrief per e-mail per post

Stuur mij een setje donateur-wervingskaarten

Datum: □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Handtekening:

Stuur deze bon in een gefrankeerde envelop naar: Steungroep Vrouwen Zonder Verblijfsvergunning, Van Ostadestraat 49b, 1072 SN Amsterdam

*U kunt de machtiging ten allen tijde schriftelijk opzeggen bij SVZV. Overschrijvingen kunt u binnen 30 dagen laten terugboeken.

